

Ej lež je to tam postel,
ej milý na ní leží,
milá pri něm stójí
hlavěнку mu drží.

Ej ani mi neumreš,
ej ani neokréješ,
ani nepovídáš,
lesti si ňa vezneš.

Ej podaj, milá, paľoš,
ej paľoš ocelový,
nech sa já podívám,
jak su proměněný.

Ej paľoš mu podaľa
a na straně ostaľa,
na straně ostaľa,
naňho sa dívaľa.

Ej kdo ti, moja milá,
ej kdo ti tú radu dál,
ej kdo ti tú radu dál,
ten dobre uděľál.

Ej tú radu mně daľa,
ej moja stará mati,
že si ňa nevezneš,
že si ty bohatý.

41.

Zdlouhavě. Suš, 141, I, 54.

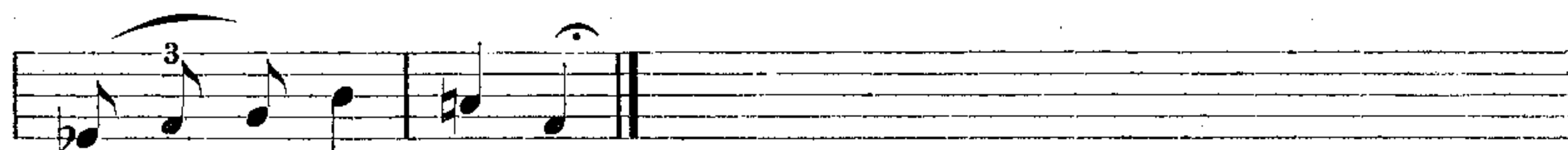
Z Velké.

Fra-šta-cký ryb-ni-kár hod-nú on cé-ru má, ja Bo-že

roz-bo-že, pro ko-ho ju cho-vá, ja Bo-že roz-bo-že

pro ko-ho ju cho-vá?

Frašťacký rybnikár hodnú on céru má,
ja Bože, rozbože, pro koho ju chová?

Už ju namľúvali všelijací páni:
uherský, moravský ai ten turecký.

A ten pán turecký štyry listy napsál,
aby mu rybnikár tu svú cerušku dál.

Ten starý rybnikár za stolem si sedí,
ja Bože, rozbože, co tak smutně hledí?

Ja tato, tatíčku, co smutně hledíte?
Hlava-ji vás bolí lebo ten svět bídný?